

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΚΗΣ ΚΑΙ ΜΑΣΟΝΙΑ

Δυστυχώς διάφοροι κύκλοι αναπαράγουν την αστήρικτη φήμη ότι ο Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης υπήρξε Μασόνος. Για χάρη των Χριστιανών, των φιλιστόρων και των ερευνητών, κρίνουμε αναγκαίο να δημοσιοποιήσουμε και από το Ιστολόγιο του Συλλόγου μας δυο κείμενα, που αποδεικνύουν ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Το πρώτο είναι η υπό την Προεδρία τού Μελετίου Συνοδική απόφαση κατά τής Μασονίας, το δε δεύτερο η σχετική επιστολή του προς τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσόστομο Παπαδόπουλο. Τα κείμενα αυτά δημοσιεύτηκαν τότε σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες (“Πάνταινος”, “Εκκλησία”, “Εκκλησιαστικόν Βήμα”, “Φως” Καΐρου, “Ελευθερία” Λευκωσίας κ.α.), βρίσκονται δε στο έργο τού Αρχιεπισκόπου Κένυας Μακαρίου Τηλλυρίδη και του Αρχιμανδρίτη Σωφρονίου Μιχαηλίδη. Ιδού λοιπόν τα κείμενα:

Απόφαση Ιεράς Συνόδου Εκκλησίας Αλεξανδρείας περί Μασονίας (25 Ιουνίου 1934): *«Η Αγία Σύνοδος της Εκκλησίας Αλεξανδρείας ανέγνωσε την περί Μασσωνίας πράξιν τής Ιεραρχίας τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, τας εκθέσεις τής Θεολογικής Σχολής τού Πανεπιστημίου, την επιστολήν τού Οικουμενικού Πατριάρχου προς την Εκκλησίαν τής Ελλάδος, συζητήσασα δ' εν εκτάσει επί του θέματος, κατέληξεν εις την ακόλουθον απόφασιν: Το περί Μασσωνίας ζήτημα είνε αναγεγραμμένον εις την ημερησίαν διάταξιν της Πανορθοδόξου Προσυνόδου ως ζήτημα ενδιαφέρον την όλην Εκκλησίαν και μελετάται υπό εκάστης τών επί μέρους Εκκλησιών. Δέον, άρα, να αναμένεται η επ' αυτού τής Προσυνόδου απόφασις. Επειδή όμως και εν τη ημετέρα Εκκλησία υπάρχουσι πολλοί οι σκανδαλιζόμενοι εκ της δράσεως της Μασσωνίας, κρίνεται ορθόν να απαγορευθή μεν εις τον Κλήρον να ανήκη εις Μασσωνικάς στοάς, υπό οιανδήποτε ιδιότητα, επί ποινή κανονικού επιτιμίου, να συστηθή δ' εις τον ευσεβή λαόν να απέχη*

οργανώσεως, ης ο χαρακτήρ διατελεί ακαθόριστος από ορθοδόξου απόψεως, είνε δε ενδεχόμενον να κριθή και κατακριθή υπό της Πανορθόξου Προσυνόδου ως οργάνωσις θρησκευτική, ανατρεπτική τών δογμάτων τής Αγίας ημών Εκκλησίας».

Επιστολή Μελετίου προς τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσόστομο (25 Ιουνίου 1934), ο οποίος ήδη από το 1933 είχε καταδικάσει συνοδικά τον μασονισμό: «Εν καιρώ λαβόντες την υπ' αριθ. 2999 και από 20 Δεκεμβρίου 1933 επιστολήν τής Υμετέρας αγαπητής Μακαριότητος και την συνημμένην αυτή «Πράξιν τής Ιεραρχίας τής Εκκλησίας τής Ελλάδος περί Μασσωνίας», παρεπέμψαμεν αυτάς εις την εαρινήν Σύνοδον της καθ' ημάς Αγιωτάτης Εκκλησίας, εξαγγέλλομεν δε σήμερον εις απάντησιν το πόρισμα της επί του θέματος συνοδικής διασκέψεως.

Αναγνωρίζεται και παρ' ημίν ότι εν τω διεθνεί Οργανισμώ τής Μασσωνίας υπάρχουσι στοιχεία, ιδία σύμβολα λόγων τε και πραγμάτων δικαιολογούντα την εκδοχήν περί θρησκείας, εφ' όσον όμως υπάρχει και αντίθετος των πραγμάτων εκδοχή, ως μαρτυρούσιν η έκθεσις της πλειονότητος των Θεολόγων καθηγητών τού Πανεπιστημίου και διαβεβαιώσεις εντίμων προσώπων βαθμούχων τής οργανώσεως, φαίνεται αναγκαίον όπως του οριστικού χαρακτηρισμού τής Μασσωνίας ως θρησκεύματος προηγηθή ευρυτέρα και γενικωτέρα έρευνα, περιλαμβάνουσα και ακρόασιν των κυριωτέρων και εγκυροτέρων προσώπων, άτινα συν τω συστήματι καταδικάζονται. Είνε δε τούτο εκ των απαραίτητων «Μη γαρ ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν μη ακούση πρώτον παρ' αυτού και γνω τι ποιεί;» (Ιωάν. 7,51).

Σκεπτόμεθα δ' ότι αν όντως ο Μασσωνισμός αποτελεί θρησκείαν και ως τοιούτος εξ αποφάσεως της Εκκλησίας αναγνωρισθή, αναπόφευκτος [έσται] η έκδοσις Κανόνος ορίζοντος, «Ει τις των πιστών ελεχθειή πρεσβεύων τα της Μασσωνίας, ει μεν κληρικός καθαιρείσθω, ει δε λαϊκός αφοριζέσθω». Προφανώς η μόνη συγκατάβασις, ήτις χωρεί μετά τον χαρακτηρισμόν τού οργανισμού ως θρησκείας, είναι η συγγνώμη προς τους

πλανηθέντας, παραχώρησις δε όπως μέλη τής Εκκλησίας διατελώσι και μέλη άλλου θρησκευματος παντελώς αποκλείεται.

Διά τούτο επαινούμεν μεν την «Πράξιν» τής Ιεραρχίας τής εν Ελλάδι Εκκλησίας ως εκδήλωσιν ενδιαφέροντος υπέρ τής αγνότητος της αγίας ημών πίστεως εις τον Μονογενή τού Θεού Υιόν και Κύριον Ιησούν Χριστόν, εν ω μόνω και εν ουδενί άλλω ονόματι υπό τον ουρανόν εστιν η σωτηρία ημών, συντασσόμεθα δε τη γνώμη τής εν Κωνσταντινουπόλει Αγιοτάτης Εκκλησίας, φρονούσης ότι το της Μασσωνίας ζήτημα, αναγεγραμμένον ον εν τη ημερησία διατάξει τής Πανορθόξου Προσυνόδου και αντικείμενον μελέτης όλων τών Αγίων Εκκλησιών ήδη αποτελούν, δέον ίνα διά της Προσυνόδου λάβη την οριστικήν διευθέτησιν.

Εν τω μεταξύ όμως εύρομεν και ημείς αναγκαίον όπως οι Λειτουργοί τής Εκκλησίας απέχωσι της οργανώσεως ταύτης διά την κρατούσαν περί αυτής εν τω λαώ δυσμενή υπόληψιν.

Ταύτα εν αγάπη πολλή τη Υμετέρα φίλη Μακαριότητι απαντητικώς εξ Ημών αυτών και της περί Ημάς Αγίας Συνόδου επιστέλλοντες, δεόμεθα του Αρχηγού τής σωτηρίας ημών, όπως κρατύνη την πίστιν και πληθύνη τον ζήλον τών Ποιμένων τής Εκκλησίας εις απόκρουσιν των όθεν δήποτε επιβουλιών τού εχθρού κατά τού σώματος του Χριστού».

Αυτά για την αποκατάσταση της πραγματικότητας.